

عزیزم بر دستور کو بیگلر
 کوه صحر اوله بنکر ادره کتاب دفتنه ۲ سراییم جو ق تکر اییم
 دتره درونلغجه کوه تهرن برابره داکها یو کلیم حکم : بایزیده
 لایه کنکانه سده دیا با شفا برکتنامه ده - دفتنه غزنه سنه ۱۹۱۸ هجری
 تا رنجله تهر کوه بر ایکی عینلار آ - سدر ما
 ادره مان - آسکر مددی ناظر شکر بله - شکر داغونلری س له سده کا خط هرکنه
 مد قعا بجه در پیل ایشلره مد قات باش رفو یا با سده کا لنده برخی بانه سراییم
 بنی ادا کجوا با قصه بر مد انفا میانه سده اییم - بایزیده شکر بطله بیانی صیوت ایلایه
 ا رفو دیشی بانه سده اییم فقط شکر بطله بکر جو ایله دتره نتر اییم شکر بانه سده
 برکا - یقین غیره کلمه سیه «نقش» کلمه سیه سده اییم ادره دتره غزنه ده یقین
 تا بیه سده ن بر جوق بانه سده

علم صیه - مد قات فاکره لنده اولدیم که - بنی بانه دفتنه غزنه که
~~دفتنه~~ غزنه ۱۹۱۸ تا رنجله تهر کوه اییم علم صیه - مد قات فاکره لنده بنی
 اسحق سنانلی اییم عینلار آ تا بیه آ کهنی
 دفتنه تفصیلاتی خاطر لایم ادره اییم / ادره سونقوله / رفا اییم حکم :
 ۱ - بنی ایله باز دیم شکر - آ کهنلار دفتنه غزنه سنه ۱۰ هجری ۱۹۱۸
 تا رنجله تهر کوه خاطر لایم کوه سدر ادره سونقوله ادره غزنه بانه اییم
 رفا اییم

۲ - ایکنی بانه که - ادره قلا اییم عینلار اییم - خاطر لایم کوه
 برنجیه ده مختصر ققطره کهنی اییم ادره غزنه بانه اییم اییم
 ۳ - شکر بطله مد قات سیه مختصر خلاصه
 ۴ - بنی بانه ادره غزنه سده کا بیه قلا لایم و قلا لایم بانه ادره
 دهنک لایم ادره (از اسکر کانی باز دتره سدر تفصیلاتی لازم یون)
 تا بیه آ - لایم

سوریه کہہ چکی اعلیٰ راہتہ یکم نہاد، یہ قرار بر اندامہ اید نملہ آئی اھنملہ
یو دفعہ کی خاطر لائے رہی «کنجہ نہ سڑ نہ قادراعتہ دایتہ یکمہ شکر داعونلہ رہا ائو
آب آ جھو کووندہ یکمہ؟ نا جلد نہ براڈ نہ کیدہ یو سیکھنہ کی شکار بائہ شکار ایدہ
یو اعتبار اہم» بائہ یکمہ اھلین - نام اہلہ رف - دینہ تا جیدہ اید نملہ اھلہ
آلہ دا جھو ایدہ (دیکر غزہ لورہ، دیر نہ ٹوٹہ اہ شکار بائہ یکمہ اھلہ فقط یکا
«دفعہ» جھو کا دفعہ ایدہ کہ یو فی - برایکہ عنایت دینکے فدا ایدہ دل بائہ یکمہ
سڑہ بشینہ شکار ایدہ

پوئیکو پیمیا کدینیک زمان، هه‌ایه‌م که ۱۹۲۱ م کتبه ۱۹۲۰ م
م سارا مرادله خنده یکم کتبه بریله د مفاک ده قری اولی
نخدا یه م -

بہ، بت نہ ہو کہ قادر ہو سارہ عالم جفت۔ صوکرار مدنی ہر دتہ ز قالدہ
صوکرار۔ یا نہ قدیم کہ ہر دن بافتہ ہر پرہ کھریک دوشتر ہوسیم۔ ہوش اسوکرار
ناراک کہ نہ خندہ دلم۔

در حاله ادنی مانده قادار، سر و بر قایق مکتوب یا نثار، دهر آرزو دیکمی مکنه
دقت ایله طیر دیر بریم -
تشرک لری - دان ای غنایر بر نثار ایله دین بوسطه لری
کرم - عزیزیم .

~~211~~